

สำเนาเลขาธิการคณะกรรมการคุณภาพชีวภาพ
รับที่ 10677 ก่อนประชุม
รับที่ ๖๐๑๙๔ เวลา ๘.๒๕ หลังประชุม
 แจ้งที่ประชุม
 ไม่แจ้งที่ประชุม

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๑/ ๒๕๕๐

สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพชีวภาพ
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒ ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การพัฒนาพื้นที่ในเขตทางพิเศษเชิงพาณิชย์ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา เรื่องที่ ๑

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๒๖๐๔

ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

จัดเข้าวาระ... - ๖ ส.ค. ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพชีวภาพเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาพื้นที่ในเขตทางพิเศษเชิงพาณิชย์ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพชีวภาพขอเรียนว่า มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้วางหลักการสำคัญในการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล โดยรัฐจะต้องเคารพกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของเอกชน และเมื่อรัฐประสงค์จะได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ของเอกชน รัฐต้องดำเนินการตราพระราชบัญญัติเฉพาะเพื่อเวนคืนสำหรับการที่กำหนดไว้เท่านั้น พร้อมกับต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนและระบยเวลาการเข้าใช้สังหาริมทรัพย์ไว้ให้ชัดแจ้ง ถ้ามิได้ใช้เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องคืนให้เจ้าของเดิมหรือทายาท โดยการเวนคืนของรัฐนั้นจะกระทำได้เท่าที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ และเมื่อรัฐได้ที่ดินจากการเวนคืนแล้ว รัฐย่อมมีพันธะที่จะต้องนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืน ซึ่งในกรณีที่ดินของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) ได้มีการบัญญัติวัตถุประสงค์ในการเวนคืนไว้เพื่อใช้ในการสร้างทางพิเศษ การใช้ที่ดินของ กทพ. จึงต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

สำหรับแนวทางการพัฒนาพื้นที่ในเขตทางพิเศษตามที่ กทพ. เสนอ นั้น จะต้องแยกพิจารณาตามลักษณะพื้นที่เป็นสองกรณี คือ กรณีการพัฒนาพื้นที่ซึ่งได้ก่อสร้างทางพิเศษแล้ว เช่น การพัฒนาพื้นที่ว่างใต้โครงสร้างทางพิเศษ และกรณีการพัฒนาพื้นที่บนที่ดินว่างเปล่าที่ยังไม่ได้ก่อสร้างทางพิเศษ ซึ่งกรณีพื้นที่ที่มีโครงสร้างทางพิเศษย่อมถือว่าเป็นที่ดินที่ได้มีการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในการเวนคืนแล้ว และโดยที่มาตรา ๔ (๒) ประกอบกับมาตรา ๑๐ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ กทพ. มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานหรือธุรกิจเกี่ยวกับทางพิเศษ และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับทางพิเศษหรือที่เป็นประโยชน์แก่ กทพ. โดยให้มีอำนาจกระทำการในขอบเขตุประสงค์ในการให้เข้าหรือ

พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของ กทพ. ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ กทพ. โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะควบคู่ไปด้วย ดังนั้น เมื่อ กทพ. ได้ใช้ที่ดินในการสร้างทางพิเศษซึ่งเป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์แห่งการренคืนแล้ว กทพ. ย่อมสามารถนำพื้นที่ภายในบริเวณโครงสร้างทางพิเศษ ดังกล่าวไปดำเนินธุรกิจที่เป็นประโยชน์แก่ กทพ. และประโยชน์สาธารณะได้ ส่วนการพัฒนาพื้นที่บนที่ดินว่างเปล่าที่ยังไม่ได้ก่อสร้างทางพิเศษนั้น เห็นว่า โดยที่การренคืนอสังหาริมทรัพย์มีหลักการสำคัญว่า จะต้องกระทำเท่าที่มีความจำเป็น และ กทพ. มีหน้าที่ต้องดูแลรักษาพื้นที่ดินดังกล่าว เพื่อก่อสร้างทางพิเศษตามวัตถุประสงค์ของการренคืน ด้วยเหตุนี้ กทพ. จึงไม่อาจนำที่ดินว่างเปล่า ที่ยังไม่ได้มีการดำเนินการก่อสร้างทางพิเศษไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ ในกฎหมายว่าด้วยการренคืนอสังหาริมทรัพย์ได้ แม้ว่าการดำเนินงานนั้นจะอยู่ในขอบเขตของวัตถุประสงค์ หรือในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอำนาจหน้าที่ของ กทพ. ก็ตาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอชพร จารุจินดา)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ
ฝ่ายกฎหมายคุณภาพ
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖ – ๙ ต่อ ๑๖๒๙ (นายยอดฉัตรฯ)
โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖ – ๙ ต่อ ๑๔๒๙
www.krisdika.go.th
www.lawreform.go.th